

Școala Oremii

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile : Iulie și August.

CUPRINSUL:

T. Mariș: Educația integrală.

S. Marinescu: Modeste contribuțiuni pentru determinarea memoriei.

N. Cârstea: Precizări.

T. Mariș: Curba frecvenții după vârstă a idealului copiilor.

O. Lupaș: Un nou așezământ cultural la granița de Vest.

Gh. Tudor: Emotivitatea.

* * * „Câinele și stăpânul său“ lecție practică.

Diverse.

O holărare.

Examenul de înaintare al învățătorilor la gr. II.
Banca.

Cărți și reviste.

Din psihologia învățării de N. Margineanu.

Informațiuni.

Comunicări oficiale.

Biblioteca Centrală
Raională Arad

Redacția: Str. Oituz No. 30. Arad.

Administrația: Casa Învățătorilor Bdul Carol I No. 66.

Abonamentul anual 60 Lei. 1 exemplar 6 Lei.

„Școala Vremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

MEMBRI FONDATORI:

Pavel Dirlea, Ioan Cădăriu și Sava Bărbălescu.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Teodor Mariș

Administrator: Eugeniu Spinanțiu.

Membri: Dimitrie Boariu, Nicolae Cârstea, Constantin David, Lazar Igrișan și Iulian Lucuța.

COLABORATORI:

Fl. Ștefănescu Goangă, Prof. Universitar Cluj; N. Margineanu, asistent Univ. Cluj; Ion Nisipeanu, prof. București, I. F. Buricescu, prof. București, I. Stanca, profesor; Ascaniu Crișan, dir. liceului Moise Nicoară; S. Spulbereanu, f. inspector școlar; Iosif Moldovan, f. inspector școlar; C. Balta, profesoară; A. VăŃian, înv.; George Marcu, înv.; I. C. Lascu, înv.; A. BurŃicală, înv.; T. St. Vicol, înv.; P. ZoŃiu, înv.; I. P. CrivăŃ, înv.; I. Pordea, înv.; A. Volungan, înv.; I. Mariescu, înv.; I. Jianu, inst.; A. Păpureanu, înv.; M. Ionescu, înv.; G. Tudor, înv.; Sp. Văneșă, înv.; Gh. Redișt; M. Florescu, înv.; V. Olariu, înv.; I. Riza, înv.; Al. Amancei, înv.; M. Coșoroabă, înv.; A. Billo, înv.; I. Schuch, înv.; Ioan D. Popescu Bobu înv.

Manuscrisele nu se mai înapoiază.

Anunțuri și reclame se primesc după învoială.

Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de recenzi
se trimet pe adresa: Dlui **Teodor Mariș**, prof. Arad str.
Oituz No. 30.

Correspondența privitoare la administrație: abonamente,
schimbări de adresă, revistele înapoiate etc se trimet pe adresa
Administrației: **Casa învățătorilor Arad Bdul Carol I No. 66**
pentru Dl. **Eugeniu Spinanțiu.**

„Scoala Oremii“

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

Educația integrală.

Omenirea și-a fixat, în legătură cu cele trei aspecte de manifestare ale sufletului său câte un ideal, ca scop al vieții: Adevărul, Binele și Frumosul. Oricare ar fi interesele sau alunecările sociale dintr'un timp, aceste idealuri pot fi singurile care se conducă factorii educației. Mulți se pot abate și se și abat în drumul lor dela aceste feluri, educația însă, care pregătește viitorul neamului, nu le poate ignora nici într'o împrejurare.

Aceasta se impune educației pentru ca să poată asigura atât individului cât și societății, mulțumirea și fericirea după care anțiază.

Dela Kant și Herbart avem în educație aceste feluri. Ele însă n'au putut fi realizate, respective n'au putut fi urmărite pe calea cea mai rațională, din cauza insuficienței mijloacelor, care stăteau la dispoziția educatorilor.

Noile frământări ale pedagogiei, par a se apropia de drumul cel adevărat, care va duce educația spre idealul fântit.

Scoala activă încearcă să pună în acțiune toate funcțiile copilului, cu cari natura l-a înzestrat, atât pe cele sufletești cât și pe cele fizice.

Scoala nouă tinde din ce în ce să ne lămurească, cum trebuie schimbat imboldul spre activitate a copilului într'un aparat producător de energie psiho-fizică în vederea acumulării cunoștințelor și a deprinderilor necesare în scopul adoptării omului la viață. Aceasta este educație integrală.

Educația integrală este în acord și cu individualizarea învățământului. Numai în urma tendinței de a desvolta în întregime copilul va putea eși la lumină tot ce zace în el.

Și din acest motiv curente noi ale pedagogiei au la baza lor tendința de promovare și desvoltare a tuturor forțelor psiho-fizice ale copilului.

Cel mai mare ajutor îl dau educației în aceasta privință legile desvoltării acestor forțe ale copilului. Desvoltarea lor constituie o trebuință organică mult pretinsă de însuși copilul din toate timpurile, dar care a fost înăbușită sub diferite pretexte conform concepției dominante a timpurilor respective.

Studierea și cunoașterea copilului îl va pune pe educator pe drumul cel adevărat, ce duce la educația armonică și integrală.

Spontaneitatea copilului sădită în organismul său de natură, ne dă multe îndelgări cu privire la aflarea drumului spre scopul educației, dacă o respectăm și nu o considerăm ca obrăznicie nepermisă în școală.

Întrezărindu-se deci drumul firesc spre o „educație integrală” nu este suficient a o avea numai ca scop îndepărtat. Realizarea ei trebuie să fie problemă de fiecare moment în activitatea noastră educativă. Și fiindcă ne gândim la educația prin învățământ, această problemă trebuie să preocupe pe învățătorul educator la facerea tuturor lecțiilor sale din ori care domeniu ar fi ele.

Să vedem care este deslegarea practică a chestiunii.

Conștiința muncii noastre științifice ne impune, dar ne și înlesnește această deslegare.

Să ne gândim la legea funcționării simultane a fenomenelor psihice, conform căreia toate fenomenele sufletești: de cunoaștere, sentimente și voință se petrec deodată. Nu avem momente în viața noastră, când să funcționeze de ex. numai fenomenele de cunoaștere, iar celelalte două să stea în nelucrare. Ceeace se petrece de multe ori e că unul din cele trei fenomene să fie mai pronunțat și atunci numele stării psihice se dă după caracterul fenomenului dominant.

Conștiința de această lege sufletească, problema educației integrale capătă o deslegare practică-foarte lesnicioasă.

Nu există instrucție fără educație integrală, adică nu putem pune în funcție numai un singur fenomen sufletească de ex. judecata copilului, fără a așeza în același timp într-o măsură mai mică sau mai mare, într-o direcție sau alta și sentimentul și voința.

Ceeace se poate întâmpla în practică este, că educatorul conștient de munca sa științifică, respectă, prin instrucția sa, această lege, adică se pune în acord cu ea, creînd în jurul materiei ce predă o tonalitate efectivă plăcută, care duce apoi la simțirea necesității, nevoii de a acționa în sensul aptitudinilor descoperite respective așăfate cu acea ocazie, pentru că activitatea este determinată nu de recomandările educatorului ci de nevoile copilului. În cazul acesta se face educație integrală, să-l zicem, pozitivă.

Acel educator, care nu cunoaște amintita lege psihică, sau deși o cunoaște, nu respectă raportul de ajutorare reciprocă a teoriei cu practica, face și el educație integrală, căci am văzut, că e cu neputință a nu face, dar a lor spre deosebire de a primilor este negativă, în sensul, că paralel cu cunoaștințele reci pe care le dau, se dezvoltă în sufletul copilului o tonalitate afectivă neplăcută, care nu va naște pofta de învățare durabilă, ci desgustul de carte cu toate comorile ei.

Cutez să afirm, că principala cauză a analfabeților noștri proveniți dintre acei cari au cercetat la timpul său cu rezultat mulțumitor școala, este nerespectarea acestei legi psihologice.

Coborând mai jos cu un pas problema educației integrale, ajungem la realitate, între învățător și copii și aici, ținând seamă de cele espuse până aici, se poate traduce în fapt, prin meditare adâncă asupra fiecărei lecții, ce avem de predat, exploatând din ea fiecare părticică în interesul educației integrale a psiho-fizicului copilului.

Pentru a ne obliga noi pe noi despre respectul sau mai bine zis despre conștiința acestei îndatoriri educative, este de dorit ca educatorul să-și fixeze în scris la fiecare lecțiune preocupările metodologice și educative, de cari se va conduce în cursul lecției respective.

Fixarea preocupărilor metodologice și educative se obișnuiește a se face în mai multe forme. Unii le fixau și le mai fixează și azi la începutul lecției, e vorba de planul scris, noi am adoptat forma de fixare a acestora, la sfârșitul planului¹⁾. Considerăm această formă mai bună întrucât ea poate fi completată cu explicațiile necesare²⁾ până când la începutul planului erau fixate prin câteva cuvinte, cari nu totdeauna aveau răsunetul dorit în sufletul prelegătorului.

Natural nu locul, unde se fixează preocupările metodologice și educative, este lucrul esențial și nu el rezolvă problema educației integrale, Am amintit aceasta numai pentru că am urmărit problema de sus până jos în sala de clasă. Problema educației integrale va fi rezolvată de hărnicia acelor educatori, cari sunt conștiința de muncă, lor științifică.

T. Mariș.

¹⁾ Vezi Buletinul seminarului pedagogic universitar din Iași Nr. 8 1930—1932.

²⁾ Vezi Școala Vremii Nr. 10 din 1932 la lecția practică: „Copierea unei bucăți de citire” și lecția de citire din Nr. de față.

Modeste contribuțiuni pentru determinarea memoriei.

1. Memoria numerelor.

I. Dispozițiuni generale. — În anii trecuți, stăpânit fiind de ideea că orice copil, în naivitatea sa, e sincer am întreprins un șir de anchete asupra elevilor mei (7 clase), cu scopul de a cunoaște interesul lor în mai multe domenii principale de activitate. Unele răspunsuri, însoțite de observațiunile mele, le-am publicat în numerele anterioare ale revistei „Școala Vremii”, și am avut mare satisfacție sufletească când un bun patriot arădan s'a străduit cu mult zel, deși fără succes, să canalizeze spre locul său, în societate pe unul din elevii anchetați.

Acest impuls generos m'a convins că nu există imposibilitate când o acțiune este întreprinsă printr-o colaborare insolubilă a tuturor factorilor competenței, însă, o adevărată orientare profesională trebuie să se întemeieze pe aptitudinile reale ale unui individ, nu numai pe dorințele lui ori ale părinților săi. Dorința nu este totdeauna de acord cu aptitudinile. Nu este suficient ca cineva numai să vrea, ci trebuie să și aibă posibilitățile psiho-fizice corespunzătoare unei anumite profesii.

Prin urmare, pentru că încercările mele să fie complete, ar trebui să întreprind anumite cercetări pedologice pentru cunoașterea individualității psiho-fizice a tuturor elevilor și rezultatele obținute să le confrunt cu răspunsurile date pe calea anchetei.

Intrucât mediul și împrejurările nu-mi permit o atare extensivitate, mă voi mulțumi numai să determin capacitatea intelectuală a fiecărui elev anchetat.

Dar cu ajutorul cărei metode voi isbui să-mi ating ținta?

Institutul pedagogic român din București (chiar și organele oficiale) consideră metoda fișelor individuale, ca cea mai superioară metodă pentru studiul individualității, fiindcă „individualitatea copilului nu se poate prinde într'un moment oarecare, cum s'ar prinde chipul într-o fotografie ci numai prin cercetare atentă și îndelungată a tuturor manifestărilor reale ale școlarului (Gh. Antonescu) și combate metoda testelor, al cărei fundament este experimentul, fiindcă experimentele au caracteristic faptul că sunt provocate de experimentator, după placul și voința sa; reprezintă, deci situații impuse școlarilor așa încât aceștia nu iau atitudini reale, simțite și trăite de ei, ceea ce ne îndeamnă să nu ne încredem prea mult în concluziile trase din aceste manifestări provocate, pentru cunoașterea individualității. (Gh. Antonescu).

Un educator poate schița portretul psiho-fizic al copilului, cu ajutorul fișelor individuale, numai dacă-l pune într'un mediu prielnic dezvoltării sale, căci el se manifestă real numai într'un mediu real. Și cum școala și familia de azi nu sunt capabile a-l procura un altfel de mediu, natural că observările din fișă nu pot fi pe deplin exacte.

Și acum, dacă privim realitatea, vedem că întreg filmul vieții este o provocare perpetuă: copilul e provocat a veni la școală, e provocat să învețe a scrie, a socoti, a compune, a desena, a memora, ba adeseori cei timizi sunt chiar provocați a se juca.

Însăși programul de învățământ al școalelor de toate gradele constă într-o continuă provocare asupra forțelor psiho-fizice ale școlarului.

Lăsându-l libertate deplină în acțiunile sale spontane (ca Tolstoi la școala Poliana) copilul de azi devine mâine înutil societății).

Dar nu numai acțiunile copilului ci și rodul muncii oamenilor maturi este determinat de anumiți factori interni sau externi. „Act spontan, în adevăratul sens psihologic, nu există. Totdeauna trebuie să fie un determinant, chiar dacă nu e sensibil.” (I. C. Petrescu)

Cu toate acestea și metoda testelor are unele scăderi.

Ideală ar fi, după părerea mea, metoda testelor camuflată în așa fel ca să fie interpretată cu ajutorul observării, ori de câte ori acțiunile caracteristice ale copilului sunt demne de relevat. Ulterior voi încerca să cristalizez o astfel de metodă, care azi îmi e absolut necunoscută.

Până atunci adopt metoda testelor și rezultatele le vom confrunta cu diferite observări deprinse din fișa individuală a elevilor.

Bine, adopt metoda testelor, dar care test anume, căci sunt teste între teste?

Dr. I. C. Petrescu sfătuiește pe toți cei cari doresc să studieze inteligența copilului cu ajutorul testelor să plece dela scara metrică a inteligenței, imaginată de Binet-Simon.

Aceștia au ajuns la metoda amintită mai sus, plecând ca și Stern, dela definiția: inteligența e capacitatea generală a unui individ de a se adapta la noile cerințe și sarcini ale vieții.

Y. Y. Van Biervliet deosebește trei feluri de inteligențe: a) *inteligența practică*, care privește mai mult realitățile vieții; b) *inteligența artistică*, care se face să înțelegem cauzele și condițiunile impresiunilor estetice și c) *inteligența intelectuală*, care ne face să înțelegem și să cercetăm cauzele și legile fenomenelor, evenimentelor, ideilor.

Definiția dată de Biervliet îmi pare mai completă, cuprinzând în punctul a) definiția dată de Stern și Binet. Cu toate acestea eu nu adopt nici una din aceste două definiții și atunci, natural, nu voi adopta nici testele

lor, mai ales că scara metrică a inteligenței comite o greșală fundamentală: nu ține seama de insuficiența reprezentărilor cu cari se află copilul din epoca antescolară.

Prin inteligență eu înțeleg activitatea simultană a patru funcții psihice: memorie, atenție, judecată și imaginație, al căror fundament este gândirea; iar memoria este aceea facultate a inteligenței, care dă sufletului bogăția de idei. Funcțiunile ei generale sunt: fixarea, păstrarea și reproducerea.

„Noi n'avem o singură memorie, ci atâtea memorii câte celule cerebrale sau, cel puțin, câte grupe de celule. Astfel copiii noștri au memoria lucrurilor văzute și o memorie specială pentru citirea literelor, cuvintelor, etc.; au și o memorie auditivă generală și o memorie particulară pentru auzul cuvintelor etc. Cu alte cuvinte, memoria este localizată și împărțită la infinit. E o proprietate legată de celula creierului și, natural, ea poate crește într-o parte și poate scădea în altă parte a scoarței“ (Dr. Maurice de Fleury). Eminescu spune că deși avea o bună memorie, totuși numere nu putea învăța deloc pe de rost.

Uneori aceste memorii parțiale se pot desvolta atât de mult, că apar la unii oameni ca talent, manifestându-se printr-o asociere, o cuprindere și o reproducere de idei mult mai ușoară și mai repede de cum s'ar putea face chiar și prin cele mai penibile încordări. Împăratul Tralan cunoștea după nume pe toți soldații ce-i avea în numeroasele sale oștiri; Mihailade vorbea perfect cele 22 limbi ale supușilor săi; renumitul bărbat de stat englez Fox, știa pe din afară întreagă biblia; matematicianul Wallis nu numai că putea să țină în minte un număr constând din 53 cifre, dar era în stare să extragă pe de rost și rădăcina patrată din un număr de 27 cifre; Mozart, ascultând o operă muzicală complicată, a reproduș-o exact pe note, fără a cunoaște textul..

Memoria generală având un rol covârșitor în cadrul inteligenței, trebuie cunoscute și educate când sunt slabe toate memoriile parțiale ce o compun. Făcând educația acestora, se face însăși educația memoriei generale.

Din această pluritate de memorii parțiale, eu voi încerca să determin și calculez matematic, cu ajutorul anumitor teste proprii (absolut necunoscute) și prin intermediul simțurilor mai principale, câteva memorii parțiale (forța în sine, fără nici un amestec al culturii) și anume: memoria numerelor (în acest articol), numelor, formelor, culorilor, sunetelor..., textuală (aici voi încerca să cristalizez un test general, cu ajutorul cărui să determin memoria generală, prin diferitele memorii parțiale; iar mai târziu voi încerca să compun un test general, cu ajutorul cărui să determin inteligența (funcțiunea în sine) prin cele patru facultăți ale sale, — pe care

să-l camuflez în așa fel ca să fie interpretat cu ajutorul observării, ori de câte ori copilul se manifestă real).

Sigur că aceste încercări practice vor fi relative, ca tot ce s'a produs până acum în acest domeniu.

II. Applicazioni pratiche.

1. Tablou sistematic pentru determinarea și calcularea memoriei numerelor.

Tablou sistematic pentru determinarea & calcularea stărilor univoale

N.	Species - male female	Date	Total number of eggs	Total number of larvae	Time	Reproduction coefficient	Calculation	Total		Total number of eggs	Total number of larvae	
								N	Q			
1	Tutor P Gueglia	25	1	1113	43,72,9,35,1,60	20	43,72,5,3,8,0	26	10	10	10	
		26	.	Quail	2,40,6,39,13,33	---	2,40,6,39,13,33	20	10	10	10	
		27	.	Quail	3,33,19,7,0,0,42	10	3,33,19,7,0,0,42	11	10	10	10	
		28	.	Quail	2,63,8,2,0,0,25	---	2,63,8,2,0,0,25	6	10	10	10	
		31	.	Quail	3,78,2,10,0,0,33	10	3,78,2,10,0,0,33	25	10	10	10	
1		1	I	Quail	3,65,4,9,2,0,33	10	3,65,4,9,2,0,33	30	10	10	10	
Total general						10	44		9,3	10	9,65	30
2	Tutor P Oua	25	1	1113	43,01,4,19,7,62	20	43,01,2,3,13,76	26	10	10	10	
		26	.	Quail	1,47,5,2,3,0,0,0	---	1,47,5,2,3,0,0,0	50	10	10	10	
		27	.	Quail	6,35,2,0,5,18,4	20	6,35,2,0,5,18,4	26	10	10	10	
		28	.	Quail	4,76,0,29,3,6	---	4,76,0,29,3,6	5	10	10	10	
		31	.	Quail	5,13,7,6,0,4,2	15	5,13,7,6,0,4,2	16	10	10	10	
		1	I	Quail	3,69,8,2,0,0,25	---	3,69,8,2,0,0,25	20	10	10	10	
		3	.	Quail	2,48,5,10,0,0,3	10	2,48,5,10,0,0,3	2	10	10	10	
4	.	Quail	7,28,8,6,3,3,6	---	7,28,8,6,3,3,6	16	10	10	10			
Total general						10	68		1,7	6,92	7,49	20

Tema se compune din 10 cifre. Am experimentat mai întâi cu 7 și apoi cu 13 cifre. Primul caz e prea ușor și al doilea prea greu.

Am ales numai două simțuri: văzul și auzul. Pentru memoria vizuală am scris tema la tablă; iar pentru determinarea memoriei auditive am dictat aceste cifre.

Am întreprins mai multe experiențe, pentru a obține rezultate cât mai exacte.

Pentru prima experiență am socotit ca timp maxim de memorat 20"; pentru a doua, 15" și pentru a treia 10". Am plecat dela 1'. Mai jos de 10" nu m'am coborât, deși sunt sigur că aş fi obținut rezultate bune, cu cele superioare.

Clasei I. e de dorit să i se acorde mai mult timp de memorat, mai ales pentru memoria vizuală, fiindcă ei nu au deprinderea a citi lute cifrele scrise pe tablă. Totuși eu am rezultate bune, deși le-am acordat același timp ca și celorlalți.

Timpul de memorat se mai poate obține urcând sau coborând pe scara timpului, până când 75% reușesc la probă, ori făcând media timpului benevol întrebuițat de fiecare elev pentru memorarea temei.

Reproducerea am lăsat-o benevolă, pentru a fi sigur că elevul a avut timp să reproducă tot ce a memorat. În felul acesta cred că am obținut o memorie judicioasă ci nu mecanică.

Calcularea memoriilor numerelor (care procedeu va fi valabil și pentru calcularea memoriei numelor) am făcut-o pe baza următoarelor

Observațiuni,

scoase din 500 reproduceri de numere și cuvinte.

Se notează cu :

- 10, o cifră reprodușă exact la locul ei;
- 9, două cifre consecutive, reproduse una în locul alteia;
- 8, două sau mai multe cifre consecutive, cari nu sunt reproduse exact la locul lor;
- 7, o cifră reprodușă imediat înainte sau înapoi de locul său adevărat;
- 6, trei sau mai multe cifre consecutive reproduse în ordine inversă, însă sunt așezate exact la locul lor;
- 5, două sau mai multe cifre consecutive reproduse în ordine inversă, fără a fi la locul lor adevărat;
- 4, o cifră care figurează în temă, însă nu e reprodușă la locul său adevărat;
- 3, o cifră care mai figurează odată (sau de mai multe ori) în temă înlocuște pe o alta care lipsește sau nu e reprodușă la locul său adevărat;

- 2, o cifră care nu figurează în temă înlocuiește pe alta care lipsește sau nu e reprodusă la locul său adevărat, ori e un adaus la cifrele existente;
- 1, o cifră din temă care nu s'a reprodus deloc.

Aceste observațiuni sunt cristalizate, făcând media între cele trei funcții ale memoriei: fixare, păstrare și reproducere.

Notarea se face confruntând reproducerea cu tema. Suma obținută se împarte la 10 sau la 11, etc. dacă elevul a reprodus mai mult de 10 cifre.

* * *

În tabloul 1 am dat un exemplu de felul cum am determinat și calculat memoria numerelor a tuturor elevilor experimentați. Am ales ca exemplu doi elevi frați, diferiți ca vârstă clasă și sex. Fiind vecinii mei, îi pot urmări în tot momentul.

Urmărind cu atenție tabloul, vedem că primul subiect are memoria vizuală 9,3 și cea auditivă 10. Conclud că e tip auditiv (e și mlomp) iar timpul întrebuințat pentru reproducerea acestui fel de memorie, este cu mult mai mic decât pentru cea vizuală.

La prima experiență vizuală nu a avut succes ca la celelalte două, deși i s'a acordat un timp mai mare pentru memorat.

Media generală: 9,65 și e clasificat al III-lea.

Cea de a doua, are memoria vizuală 8,17 și cea auditivă 6,82.

E tip vizual iar timpul întrebuințat pentru reproducerea acestui fel de memorie este mai mic decât pentru cea auditivă.

Media generală: 7,49 și e clasificată a XXIV-a.

Ambii au aptitudini reale spre aritmetică.

Observări. — Din fișa lor individuală desprind următoarele observări:

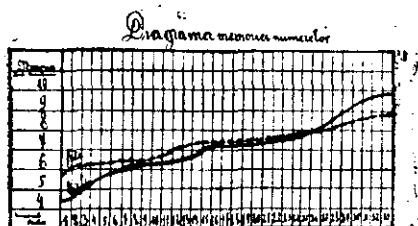
1. 28 I. 1933. Tudur P. Gh. VI. „Eu mai bine țin minte numerele, atunci când mi le dictează Dl. învățător“.

27 I. 1933. Tudur P. Aana I. „Eu mai bine țin minte numerele, dacă le văd scrise la tablă“.

2. 6. II. 1933. (Mana lor) „De multe ori îi măn la ducheana să-mi aducă: ba petron de 3 lei; ba hrișcaș de 6 lei; țucur de 2 lei; piparcă de 2 lei; drojdie de 1 leu, țare tiacă de mașini de 3 lei și câte țate. Pruncu eu s'a smintit niciodată, iar fătura le-a încălțit de vre-o două ori, înde-
mai tânără, sireaca“.

3. 3. II. 1933. Tudur Gh. VI. Azi a memorat exact datele unei probleme cu unități de volum și a reprodus aproape exact operațiunile acelei probleme, fără calcul, pe cari le-am șters intenționat, fără a bănuî el intenția mea; făcând o recapitulare generală a materiei predate la istorie, observ că ține foarte bine minte anii în cari s'au petrecut diferite evenimente“. (Iosif Marlescu).

e în clasa II, are 10 ani, media reproducerilor 1'40" și e clasificată a XL-a 6,89 au două eleve. Una e în clasa IV, are 11 ani, media reprod. 41" și e clasificată a XLI-a; iar cealaltă elevă e în clasa V, are 12 ani, media reproducerilor 52" și e clasificată a XLII. 6,04 au doi elevi din clasa I-a, de 8 ani fiecare. Clasificat al LVI este acela care are media reproducerilor 1'4".

La sfârșitul acestor experiențe am pus elevii să reproducă toate experiențele precedente, reamintindu-le doar prima cifră cu care s'a început fiecare experiență. Rezultatul e următorul: 3 elevi au media între 9 și 10, 3 între 8 și 9; 1 între 7 și 8; 10 între 6 și 7; 14 între 5 și 6; 16 între 4 și 5; 7 între 3 și 4; 3 între 2 și 3; și 2 între 1 și 2. Test reușit (dela 5 în sus) 32 elevi și test nereușit 28 elevi. Nu am ținut seamă de această experiență, întrucât testul nereușit trece de 25% (e aproape 50%).

Concluziuni pedagogice. — Din cele de mai sus desprind următoarele concluziuni pedagogice:

Prin aplicarea testelor au ieșit în evidență unii elevi pe cari până acum nu i-am înțeles.

Prevăd o corelație strânsă între memoria numerelor și judecată.

Prin cultură o funcție intelectuală se perfecționează.

Timpul întrebunțat pentru reproducere este direct proporțional cu vârsta preferat de copil.

Vârsta nu hotărăște gradul memoriei.

Testul întrebunțat pentru memoria numerelor e valabil dela copilul de 7 ani până la moșneagul cu un secol în spate, dela analfabet până la cel mai mare cărturar.

— Va urma memoria numelor —

Iosif N. Marlescu.

Precizări.

În paginile acestei reviste, Nr. 1—2, anul IV Cucernicul Pr. Florea Codreanu din Arad, a publicat un articol, ca răspuns la cele scrise de mine tot în aceasta revistă, Nr. 7—8, anul III., cu privire la predarea învățământului religios, în școala primară.

Dsa enumără lacunele arătate de mine și le recunoaște ca indiscutabile, dar caută să le motiveze prin faptul, că ele ar exista și în activitatea didactică a unor învățători.

Rezumatul răspunsului e acesta: 1. Sunt preoții cari nu catehizează cu plăcere și vin neregulat la cursuri, dar sunt și destui învățători lipsiți de entuziasm și nepunctuali în îndeplinirea datoriilor.

2. Când preotul lipsește motivat dela orele de religie, în înțelegere cu învățătorul — care și el lipsește de multe ori dela școală — să catehizeze în alte ore.

3. Nici învățătorii nu aplică principiile metodologice și nu au în vedere posibilitatea de a percepe ale copiilor la o vârstă dată.

4. Chestiunea elevilor, ai căror părinți sunt sectari, nu are o procedură stabilită, această problemă fiind cel puțin similară cu „tratamentul în școală al elevilor supra și infranormali alături de cei normali”.

5. Sf. Sinod a cerut ca preoții să predea religia în școala primară, numai în urma constatării că învățătorii de azi — în majoritatea cazurilor — nu mai sunt pătrunși de duhul creștinesc.

Răspundem: 1. Când Sf. Sinod s'a hotărât să ceară Ministerului Instr. și Cultelor să legifereze obligativitatea preoților de a preda religia în școala primară, a făcut-o în urma constatării că educația religioasă a tineretului lasă de dorit. Rațiunea faptului? — Iată-o! S'a zis: preotul are o cultură teologică și un ideal creștin superior învățătorului. Pe deasupra nu-i lipsește nici timpul material și are tot interesul să albe pe viitorii enoriași crescuți în spiritul moralei creștine. Dacă reprezentanții preoților ar fi știut că o parte dintre preoți privește ca pe o corvoadă munca depusă în școală, ar fi dispus ca numai acei preoți cari primesc de bună voie — nu din ordin — să-și ia sarcina predării învățământului religios; în celelalte cazuri religia rămânând să fie predată tot de învățător., care — de bine, de rău — își va face datoria, pentru că, chiar dacă n'ar fi imperativul moral să-l constrângă la aceasta — și sunt foarte sporadice aceste cazuri — are răspunderea educației integrale a copiilor ce-i sunt încredințați lui.

O exemplificare: Constați că cineva nu lucrează cu tragere de inimă și cu pricepere un lucru. Te gândești numai decât la înlocuirea lui. În

nici un caz, însă, nu-l vei înlocui cu unul tot așa, ori mai puțin priceput ca el, ci cu altul mai destoinic și cu mai multă dragoste de meseria sa.

Dacă desinteresarea unor învățători a fost înlocuită cu indiferența și apatia unor preoți s'a rezolvat problema? Că vor fi lipsind nemotivat învățătorii dela școală — constituie o justificare ca să lipsească și preotul? De când se scuză păcatele unui om prin faptul că s'a mai aflat și altul păcătos?

2. De acord. Când preotul lipsește *motivat* dela orele de religie și cere alte ore, să i se dea. Dar când sistematic vine în alte ore decât cele indicate în program, fără alt motiv decât motivul bunului plac, chiar dacă programul săptămânal nu se poate asemana unui drum de planetă totuși o continuă conturbare a ordinii nu este în interesul educației și deci nu se pot da alte ore fără să se resimțească efectul educativ asupra elevilor deoarece școala educă și prin ordinea în care se desfășură activitatea în ea.

3. Principiile metodologice nu sunt aplicate de învățători? Statistica ce se crede c'ar fi interesantă în acest senz, păcat că nu poate fi dată la iveală, dar cu siguranță că ar produce mari decepții acelor cari cred c'ar fi mai mare, ori cel puțin egal procentul preoților ca acela a învățătorilor fideli — în practică — principiilor metodologice. Fac abuz inv. de memorizări? — Da! Memorează elevii poezii, dar după ce li s'a explicat sensul, după ce au fost dramatizate în vreo narațiuni, ori descriere — după caz — cu explicarea prin termeni sinonimi a cuvintelor necunoscute.

E grea de învățat tabela înmulțirii? Se poate! Dar noi nu pretindem copiilor s'o știe, decât după ce li s'a explicat și arătat concret și cu material didactic variat procedeul și rezultatul multiplicărilor diferite. Câți preoți vor fi făcând același lucru cu rugăciunile pe care le predau copiilor? Câți încep cu cele mai apropiate de puterea de înțelegere a copilului la o vârstă dată? Și câți procedează gradat? Din toate punctele de vedere, nouă ne-ar conveni o statistică. Cu siguranță că n'am avea de ce roși.

Credința este un apanaj al simțirii. Cum vrei să simți ceva creștinește, dacă inima sa nu i-a fost niciodată sgudulită de torențele de iubire, de evlavie și pietate, puse de propunătorii în predarea lecțiilor de religie? Chiar dacă nu s'ar aplica nici-o metodă, ci s'ar proceda empiric; totuși, dacă în suflet ar svâcni credința și'n inimă iubirea față de cei încredințați nouă să le facem educația, rezultatele practice ar fi neașteptat de bune.

4. În ceea ce privește elevii — fii de părinți sectanți, de ce să nu fie lăsați să ia parte la lecții? Cu ce sunt ei de vină, dacă părinții lor — într'un moment de rătăcire sufletească, au păcătuît, leșind de sub acoperământul bisericii noastre?

„Lăsați copiii să vină la mine“! a zis cel ce — din iubire pentru o menire — a suferit calvarul Golgotei. Sufletul lor, fără prejudecăți și fără resentimente față de nimeni, poate fi ușor câștigat.

În ceea ce privește analogia dintre „tratamentul în școală al elevilor supra și infranormali alături de cei normali“ și predarea religiei și elevilor al căror părinți sunt sectari, de către preot, ori de către învățător, acolo unde sectarii n'au propunător autorizat, oricât m'am trudit să găsesc o umbră de similaritate, n'o văd.

Sunt învățătorii tineri fără duh creștinesc? N'o credem. Pe ei l-am văzut în fruntea tuturor inițiativelor pentru întărirea bisericii strămoșești — (Oastea Domnului, societăți corale etc.), chiar și acolo unde preoții îngreună existența acestor societăți.

Dar să admitem părerea Dvs. că ar fi. Aproape toți învățătorii tineri ai acestui județ sunt absolvenți ai școlii normale confesionale, afară de câteva serii. Au fost în contact sufletesc cu Fețele bisericești și au trăit în atmosferă de seminar. Acuzându-l de necredință, nu acuzați pe însăși reprezentanții Sf. Biserici că n'au știut, ori n'au putut să-l crească în „Duhul creștinesc“?

Și-a pus cineva întrebarea de ce sunt mai mulți sectanți în ținuturile românești, în care învățământul primar a fost confesional? Toți cetățenii majori din aceste părți și-au făcut educația religioasă în școlile confesionale; deci sub directă supraveghere și inspirație a preoților. Dece bântue azi prin sufletele lor furtuna necredinței?

Acolo unde populația n'a avut norocul să aibă un învățământ confesional, propunătorul religiei a fost învățătorul. Mirați-vă și Dvs, alături de mine, pentru ce sunt mai puțini sectanți în aceste regiuni. Cauza? — Deduceți-o!

Cred că se va pricepe acum de ce scriam atunci că era bine ca, numai acelor preoți cari au plăcerea și dragostea lăuntrică să predea învățământul religios în școala primară, să li se primească acest angajament.

Munca prestată sub presiunea coercițiunii, nu este producătoare de valori în domeniul sufletesc.

Nicolae D. Cârstea.

Am dat loc replicii Dlui Cârstea care a fost contrazis de părintele Codreanu. Credem, că chestiunea s'a limpezit în deajuns. Dealtcum problema catehizării, fiind reglementată prin lege, ea nu se poate modifica ori cât am prelungi discuțiile.

Am dat totuși loc acestor discuții fiind convinși, că ele au izvoară din cel mai curat gând de mai bine, din ambele părți.

Că am avut dreptate, anticipând această convingere, ni-o dovedește faptul că discuția urmată a adus rezultat practic dupăcum vom vedea îndată.

Părerea Dlui Cârstea de a se propune religia numai de către acei preoți, cari au o plăcere și dragoste pentru aceasta o împărtășim și noi și credem, că poate fi împărtășită de toți câți poartă grija educației tineretului nostru.

Deasemenea este foarte salutară și în interesul educației religioase delarația părintelui Codreanu, că acei învățători, cari din dragostea cea mare față de educația religioasă vor să catehizeze, vor putea face aceasta, li se va permite și pe mai departe să catehizeze, și din parte-ne îl și îndemnăm pe atari învățători, la aceasta.

Desprinsе aceste două puncte din discuțiile ivite, în jurul predării religiei în școala primară, și sintetizându-le într'un principiu normativ ar urma:

Ca religia să se predea de preoți, cari o fac aceasta considerând-o ca o datorință pastorală a lor; și de învățătorii cari doresc aceasta din cea mai curată dragoste creștinească și din datoria lor de educatori. Nu ne îndoiim de loc că asemenea elemente există în ambele babere. Dacă se va face așa, suntem încredințați, că învățământul religios este depus în mâinile cele mai competente, aceasta ca problemă generală. Natural excepții cari nu pot fi înlăturate vor fi și între preoți și între învățători.

Și mai avem o părere, că atât Dl. Cârstea, care a sulevat chestia catehizării, cât și cucernicul părinte Fl. Codreanu, care l-a onorat cu relexiunea Dsale să catehizeze necondiționat.

R.

Curba frecvenții după vârstă a idealului copiilor.

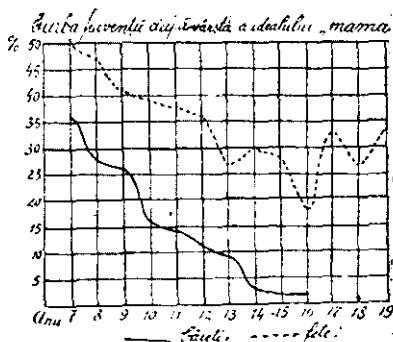
1. Curba frecvenții după vârstă a idealului „mama”.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți	35,28	27,27	26,18	15,68	13,66	10,55	8,69	3,48	1,90	1,98		0,96		6,24	%
Fete	51,20	47,19	41,29	38,68	38,16	36,40	27,05	29,88	7,72	18,36	33,18	27,44	33,30		%

Interesul pentru mamă ca ideal al copiilor se manifestă în măsură foarte mare la început, 7 ani, care măsură la băieți descrește treptat până la 18 ani. La fete aceasta descreștere este mai greoaie și din când în când.

iarăși face salturi de ascenziune, până la 19 ani; când încealează acest interes, arătând tendințe de ascenziune.

Apogeul la băieți este la 7 ani cu 35,28‰; iar punctul minimal e la 18 ani cu 0,96‰. Fetele ating apogeul tot la 7 ani cu 51,20‰; iar punctul minimal la 16 ani cu 18,36‰.

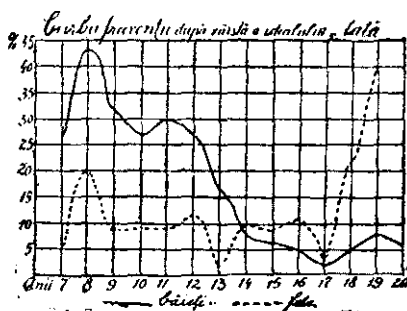

2. Curba frecvenței după vârstă a idealului „tata”

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20 ani
Băieți	27,44	42,63	32,07	26,56	30,15	27,32	17,38	7,55	6,36	5,28	1,80	1,80	8,45	6,21
Fete	5,14	20,24	9,32	8,66	9,21	12,48	1,93	10,20	9,24	10,80	3,16	21,56	39,96	—

Aici se inversează situația, interesul băieților este pronunțat în proporție mai mare ca a fetelor. Totuș putem nota o observare și aici, anume până când interesul fetelor pentru mamă a descrescut greoi, făcând tot mereu salturi de ascenziune și la încetare a arătat tot tendință de ascenziune, interesul băieților pentru tată ca ideal, dela 13 ani, descresce treptat ajungând la 17 ani la proporția de 1,80‰, care formează totodată și punctul minimal. Apogeul îl ating la 8 ani cu 42,63‰.

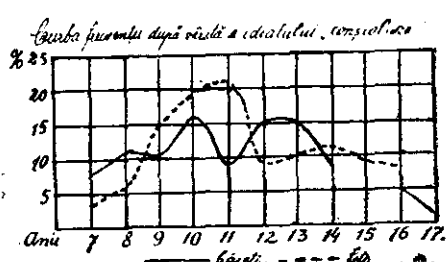
La fete apogeul este la 19 ani cu 39,96‰ iar punctul minimal la 13 ani cu 1,93‰.

3. Curba frecvenții după vârstă a idealului „conșcolar”.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți	7,84	11,12	9,78	15,68	9,35	14,91	14,57	7,55		5,28	1,20			9,36	%
Fete	2,56	6,32	14,56	18,53	21,05	9,36	9,66	11,20	9,24	7,56					%

Apogeul acestui fel de interes la băieți este la 10 ani cu 15,68%, iar la fete la 11 ani cu 21,05%. Punctul minimal la băieți este la 17 ani, cu 1,20%, iar la fete la 7 ani cu 2,56%.

4. Curba frecvenții după vârstă a idealului: „Învățători și profesori”.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți			3,24		2,15		3,62	11,62	0,63		10,20		11,83	15,60	%
Fete		6,32	8,64	6,44	2,63	18,72	14,49	20,41	21	23,76	18,96	27,44			%

În genere putem spune că interesul ambelor sexe pentru învățători și profesori crește în raport direct cu vârsta.

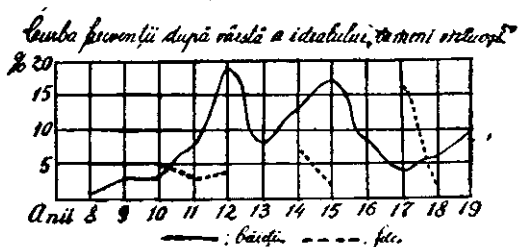
Apogeul la băieți este la 20 de ani cu 15,60%; iar la fete la 18 ani cu 27,44%. Punctul minimal la băieți e la 15 ani cu 0,63%; iar la fete la 11 ani cu 2,63%.

5. Curba frecvenții după vârstă a idealului: „Oamenii virtuuoși“.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți		1,40	2,71	3,12	7,18	18,63	7,22	19,36	17,16	6,80	4,20	5,76	10,14	9,14
Fete				4,83	2,63	4,16		7,28	1,68		15,80	1,96		

Interesul față de oamenii virtuuoși considerat ca ideal al celor doi sexe este variat, acuză prezența salturi, acuză scăderi. Apogeul la băieți este la 12 ani cu 18,63%; iar la fete la 17 ani cu 15,80%. Punctul minimal la băieți e la 8 ani cu 1,40; iar la fete la 15 ani cu 1,68%.

6. Curba frecvenții după vârstă a idealului: „bărbați de stat“.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți		0,70	0,54	5,47			3,62	4,06		22,64	4,20	14,40	47,18	0,56

Acest interes încă crește proporțional cu etatea. Apogeul este la 19 ani cu 47,18%; iar punctul minimal la 9 ani cu 0,54%.

7. Curba frecvenții după vârstă a idealului: „eroii neamului“.

Vârstă	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți			6,48	5,47	7,19	8,69	14,57	19,17	27,98		19,20	10,56		3,12	‰
Fete			1,99	4,35		7,28	9,66	2,91	2,52	4,32	6,32				‰

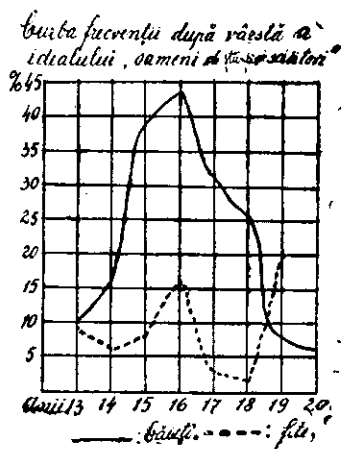
Până la 15 ani acest interes merge crescând la băieți, iar dela 17 ani descrește, ajungând la 20 de ani punctul minimal cu 3,12‰. Apogeul este la 15 ani cu 27,98‰. La fete crește până la 13 ani, de acolo începând variază. Apogeul e la 13 ani cu 9,66‰; iar punctul minimal la 9 ani cu 1,99‰.

Curba frecvenții după vârstă a idealului: „Oameni de știință și scriitori“.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți					1,45		10,13	16,25	39,43	42,90	31,20	25,92	8,45	6,24	‰
Fete							8,65	5,82	8,40	15,88	3,16	1,96	19,98		‰

Acest interes se ivește târziu și progresează cu vârsta până la 18 ani la băieți. La fete nu se constată o asemenea regulă. Apogeul la băieți este la 16 ani cu 42,90‰, iar la fete la 19 ani cu 19,98‰. Punctul minimal la băieți este la 11 ani cu 1,45‰, iar la fete la 18 ani cu 1,96‰.

9. Curba frecvenței după vârstă a idealului: „unchiu”

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți		2,80	1,08	9,38	7,19		3,62	4,64			1,20			
Fete			0,66	1,61				1,45	1,68					

Apogeul la băieți este la 10 ani cu 9,38%, iar la fete la 15 ani cu 1,68%. Punctul minimal la băieți este la 9 ani cu 1,08%, iar la fete la 9 ani cu 0,66%.

10. Curba frecvenței după vârstă a idealului: „soră”

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți	7,84	1,40	1,62	0,78										
Fete		1,26	3,99	6,44	2,63		5,79	3,64	0,84	2,16		3,92		

Apogeul la băieți este la 7 ani cu 7,84%, iar la fete la 10 ani cu 6,44%. Punctul minimal la băieți este la 10 ani cu 0,72%, iar la fete la 14 ani cu 0,84%.

11. Curba frecvenței după vârstă a idealului: „frate”

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
Băieți	3,92	2,80	3,80		4,31	4,97	3,62							
Fete			0,66				2,89				1,58	1,96		

La băieți apogeul este la 12 ani cu 4,97⁰/₀, iar la fete la 13 ani cu 2,89⁰/₀. Punctul minimal la băieți este la 8 ani cu 2,80⁰/₀, iar la fete la 9 ani cu 0,66⁰/₀.

12. Curba frecvenții după vârstă a idealului: „mătușă“.

Vârsta	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	ani
Băieți			0,54	0,78			1,55								0/0
Fete	5,14	6,32	5,22	5,64	2,63		0,96	2,18							0/0

Apogeul la băieți e la 13 ani cu 1,45⁰/₀, iar la fete la 8 ani cu 6,32⁰/₀. Punctul minimal la băieți este la 9 ani cu 0,54⁰/₀, iar la fete la 13 ani cu 0,96⁰/₀.

Până la 14 ani idealul ambelor sexe e căutat în sfera cea mai apropiată, familie, și numai după aceasta îl caută într-o sferă mai îndepărtată: contemporani vestiți, eroi din istorie sau din alte cărți cunoscute de ei. Motivele alegerii cutărui ideal, constatăm, că cei mai tineri sunt preocupați mai ales de interese materiale sau de plăcere. Mai târziu, dela 14 ani, ceea ce dictează alegerile sunt calitățile intelectuale estetice sau morale.

T. Mariș.

Un nou așezământ cultural la granița de Vest.

— Institutul Social Banat-Crișana —

Institutul Social Banat-Crișana, înființat la Timișoara în 21 V. 1932, din inițiativa a lor doi distinși intelectuali bănățeni d-nii dr. Cornel Groșoreanu și dr. Iosif Nemoianu și cu prețiosul concurs al d-lui prof. D. Gușă, actualul ministru al Instrucțiunii publice, și-a început decurând activitatea și în orașul nostru. Dată fiind importanța scopurilor ce le urmărește, socotim că este util a atrage atențiunea învățătorimii dela granița de Vest asupra acestui nou așezământ, care are menirea să umple unul dintre cele mai simțite goluri ale vieții noastre culturale.

Institutul Social Banat-Crișana s'a născut din aceleași imperioase necesități, cari au determinat acum 15 ani constituirea „Asociației pentru studiu și reforma socială“, transformată la 1921 în „Institutul Social Ro-

mân". Ca și acest Institut, Institutul Social Banat-Crișana își propune să cerceteze problemele științelor sociale, privitoare bineînțeles la starea socială a regiunii dealungul frontierei de Vest. Studiind realitățile vieții românești din această parte a țării, cu ajutorul unor metode riguroase științifice, bazate pe statistică, arhivă și documentare, el va facilita munca reformatorului legislativ de mâine scutindu-l de a acționa sub impresia unor simple supozitii apriorice. Concepțiile politice, dacă vor să promoveze societatea, trebuie să pornească dela societate, nu dela o ideologie fără legături cu ea.

Mijloacele de acțiune ale Institutului Social Banat-Crișana sunt următoarele:

1. Organizarea de publicații.
2. Acordarea de premii.
3. Organizarea de anchete și cercetări monografice.
4. Răspândirea cunoștințelor despre chestiunile sociale.
5. Înființarea unei biblioteci a publicațiilor ce tratează probleme sociale, a unei arhive cuprinzând material sociologic informativ și a unui birou statistic.

În ce privește organizarea, Institutului Social Banat-Crișana formează un corp unic, compus din secțiunile de mai jos:

1. Secția economică, financiară, tehnică și agrară.
2. Secția politico-socială și sociologică.
3. Secția culturală și artistică.
4. Secția juridică.
5. Secția de studii urbanistice și administrative.
6. Secția problemei minoritare.
7. Secția medico-socială.

Fiecare secțiune, condusă de un comitet de trei membri, este obligată să realizeze an de an câte un program minimal. Pentru publicarea materialului documentativ, Institutul Social Banat-Crișana dispune de o revistă, a cărei prim număr a apărut în condițiuni promițătoare.

Este locul să amintim aici, că sediul central al institutului se află la Timișoara, unde funcționează toate secțiunile menționate mai sus. Președintele de drept al Institutului Social Banat-Crișana va fi întotdeauna rectorul școlii politehnice.

Până în prezent, la Arad s'au înființat două secțiuni: una artistică culturală, sub președinția d-lui dr. Teodor Botiș, rectorul Academiei Teatrologice și alta medico-socială, sub președinția d-lui dr. D. Cosma, medic primar județan. Ambele secțiuni și-au inaugurat deja activitatea, sub auspiciul îmbucurătoare. Pentru orientarea cetitorilor, ne permitem a reproduce

punctele ce constituiesc programul minimal al secțiunii artistico-culturale din Arad, program care va fi dus la îndeplinire în anul curent.

1. Dl dr T. Bofiș va studia viața și opera membrilor marcați ai familiei Mocioni, cari au fost în trecut conducătorii vieții politice din Crișana și Banat.

2. Dl Prof. Teodor Mariș se va ocupa de posibilitățile de a face eficiente învățământul primar în cadrul organizației sale actuale, cu aplicații speciale la județul Arad.

3. Dl prof. Traian Mager va trata problema regionalismului educativ cu privire la ținutul Hălmagiului.

4. Dl Nestor Covaci va colecționa folklorul din jud. Arad. Colecționarea folklorului, fiind o operă migăloasă, care recere timp mai îndelungat, va fi eșalonată pe durata mai multor ani. Profităm de acest prilej ca să atragem învățătorii atenția asupra serviciului ce l-ar putea aduce cauzei culturale din județul lor, trimițând d-lui N. Covaci, bibliotecarul Palatului Cultural, tot materialul folkloristic de care dispun. Este fără îndoială o constatare extrem de dureroasă pentru noi că, nici după 14 ani de viață românească, nu am reușit să avem măcar o colecție a poeziilor populare din județul Arad.

4. Dl Octavian Lupaș, secretarul secțiunii, va stabili cadrul istoric al comunei Sămbăteni, după metoda adoptată de Institutul Social Român. 5. Dl prof. Marcel Olinescu va studia activitatea estetică a locuitorilor din aceeași comună, pregătind totodată și un album de schițe plastice „Aradul pitoresc”, în genul valoroasei d-sale lucrări „Botoșanii cari se duc”. În margine posibilității, vor întreprinde cercetări monografice și d-nii Ascaniu Crișan, directorul liceului „Moise Nicoară”, prof. Nestor Blaga, prof. Rafiroiu și prof. T. Bălan.

Fiind convinși că și în rândurile învățătorilor există preocupări de ordin monografic-sociologic, ne permitem a atrage atenția tuturor celor ce lucrează în special la monografia comunei lor, să se pună în legătură cu secțiunea culturală a Inst Social Banat-Crișana, cu sediul în Arad-Palatul Cultural — de unde vor primi toate indicațiile necesare în această privință.

Pentru o sumară orientare a celor interesați, dăm mai la vale planul monografic-sociologic adoptat de secțiunea culturală din Arad a Inst. Social Banat-Crișana:

I. Cadrul cosmologic

1. Așezarea geografică (latitudine, longitudine).
2. Solul (muntos, de câmpie, de pădure, mlaștini).
3. Subsolul (ce bogății posedă?).

4. Depărtarea de orașele și satele vecine.
5. Dacă e așezat în drumul unei căi mari sau mici de comunicație.
6. Fauna și flora satului.

II. Cadrul biologic

1. Numărul populației (pe vârste și sexe, confesiuni, profesioni).
2. Variația populației (emigrări, imigrări, natalitate, mortalitate).
3. Mijloace sanitare (dispensar, spital, medicul de plasă, farmacie, medicamente farmaceutice și mijloace naturale: izvoare termale, etc.).

III. Cadrul istoric

1. Originea satului (Când s'a înființat, de cine, cum?) Date istorice mai importante în legătură cu istoria națională.
1. Evoluția satului (Cercetarea arhivelor și a cronicelor, confruntarea cu amintirile bătrânilor din sat).
3. Caracteristici istorice actuale (Rămășițe, ruine, monumente).

IV. Cadrul psihic

Caracteristica psihologică (temperamentul, activitatea):

1. Sentimentul: a) cum se manifestă sentimentul estetic? (covoare, broșuri, etc.); b) cum se manifestă sentimentul religios? (cultul, mergerea la biserică); c) cum se manifestă sentimentul moral? (criminalitatea, etc.).
2. Intelectul (Cari sunt idelle, reprezentările, principiile asupra lui și a lui Dumnezeu, etc.).
3. Voința. Obiceiurile la nașteri, botez, căsătorie, moarte, etc.; superstițiile (strigol, stafii, numere fatale, zile și ceasuri rele).

V. Activitatea economică

1. Averile personale și familiare (cât pământ, ce și cât produce, cum e lucrat).
2. Unelte de lemnărie, plugărie, ferărie, etc.
3. Vatra satului și izlazul. (Sunt băi? Ce produc? Sunt păduri? Tălatul lemnului. Vânatul, etc.).
4. Târgurile. (Cum și unde se fac? Sunt frecventate? Care e activitatea lor?)
5. Cari sunt căile de comunicație? Starea lor.
6. Bugetul: familiei, satului, prin date statistice.
7. Băncile sătești. (Capitalul, operațiile, numărul celor cari se împrumută și pentru cari scopuri?)

8. Cooperativele și celelalte organe comerciale și industriale. (Cărciumi, prăvălii, măcelării, etc.; ateliere, fierării, dulgherii).

VI. Activitatea juridică

1. Este judecătorie? Post de jandarmi?
2. Cari sunt delictele?
3. Idelle țăranilor privitoare la legi. Obiceiul pământului.
4. Idelle țăranilor privitoare la jandarmi, etc. Cum sunt raporturile sociale în sat?

VII. Activitatea politică

1. Se fac alegeri în sat?
2. Care e starea de spirit în vremea alegerilor? (bătăi, beții, etc.)
3. Există case politice sau cluburi?
4. De cine sunt conduse?. Idelle conducătorilor.
5. E dezvoltat simțul civic? (Prin întrebări individuale).
6. Activitatea politică e dăunătoare? (Sunt url pe teme politice?).

VIII. Activitatea spirituală.

1. Intelectuală. (Idei despre lume, Dumnezeu, pământ, lege). Numărul copiilor ce urmează la școală. Școala, biblioteca, casa de sfat, șezători culturale, etc.
2. Morală și religioasă. Biserica e frecventată? Există secte? Sunt alcoolici? Opiniuni asupra libertății, crimei, etc. Educația familială.
3. Estetică. Întrebări asupra frumosului în natură și în artă. Evoluția gustului estetic (părerii asupra costumului, modului de construcție a caselor, asupra covoarelor vechi și noi).
4. Factorii culturali și activitatea lor. (Statistică asupra copiilor care ies din școală; numărul șezătorilor; a celor cari citesc, cât și cum)?

Ca încheiere, amintim că taxa de membru al Institutului Soc. Banat Crișana este de 240 lei anual, plătită în rate lunare de câte 20 lei. În schimbul acestei taxe, membrii primesc gratuit revista Institutului.

Înscrierile se fac la dl. Nestor Covaci, bibliotecarul Palatului Cultural.
Octavian Lupăș.

Emotivitatea.

Emoția e impresionarea acută a sensibilității noastre. Ea operează două varietăți de mișcări: una externă, prin punerea în acțiune a scheletului și a mușchilor și alta internă, cu o descărcare profundă în lumea interioară a sufletului. Ne vom ocupa în acest articol de emoția ce stârnește o permanentă stare de tulburare interioară și face pe bolnav să cadă într-una din variatele forme ale maladiilor psihice.

Din capul locului trebuie făcută deosebirea dintre emoția estetică, care e o aptitudine a sensibilității creatoare a artistului; emoția intelectuală la care gânditorul participă printr-o stare de covârșitoare meditație; emoția religioasă, care crează acel unison spiritual între sufletul uman și Dumnezeu etc. și emoția nervoasă de teamă, de neputință, ce provoacă trairi persoanelor cu o insuficientă încredere în propriile lor forțe.

Starea de nervozitate a individului poate fi ereditară, moștenire grea a nenumăratelor generații ce l-au precedat; dar de multe ori nesatisfacțiunile și amăgirile vieții, insuccesele repetate și reprimările afective, avansează o stare de permanentă excitabilitate. E vorba despre acele constituții emotive, a căror sensibilitate se epulzează în torturi, supărări, mâhniri, etc.

Individul cu intimitatea organismului tulburată de emoții de frică, de scrupule iraționale, de închipiri amare, încearcă amarnice dureri morale. Un aparat nervos delicat, în urma emoțiilor intense se dezechilibrează. Șocul emotiv devenind tot mai frecvent, produce tulburări psihice, cari de multe ori sunt indicele unei viitoare anarhii mentale. Nervii detractați prin influența emoțiilor predispun organismul la un șir de boale serioase, ce fac viața cu totul nefericită. Fizicul se minează prin funcțiile anormale ale organelor. Frecvența pulsului, spasmul aparatului respirator, crampa viscerelelor, crampele cardiace și stomacale și toate tulburările în secrețiuni, sunt reacțiunile ce le deslănțue o emoție. Sunt cazuri disperate, când tulburările cardio-vasculare, paloarea sau roșeața feței, opresiunea respirației, transpirarea lipsoasă solidarizează maximum de intensitate în contracțiuni și convulsii ce premărg leșinului.

Frica de propriile manifestații emotive, e o obsesie ce paralizază voința în cele mai vitale funcțiuni ale ei și inferiorizează individul prin tulburările de memorie, căci zăpăceala îl difuzează atenția și-l pune în imposibilitate de a judeca. Natural această frică, se va întări în urma emoțiilor dese recăderi în pană, alimentând tot mai mult neîncrederea în sine, până ce individul cade într-o dispoziție de gravă dezolare. E criza sufletească în care durerea se exaltă la paroxism, când gândul numai articulează rez-

litatea, ci divaghează pregătind drumul spre un început de demență. Un psihic atât de vibrant, vertebrază viața cu cea mai aprigă suferință.

Frica de manifestatii emotive, duce la cele mai nejustificate temeri. Frica de o anumită boală, teama de moarte, de ridicol, grija corosivă de a se avânta la înălțimea împrejurărilor, groaza de a cădea la un examen sunt cauze fatale ce deslănțue viforul emoțiilor la ființele ușor impresionabile. Efectele sunt ruinătoare. Potențialul sufletesc scade. Tristețea se întinde pustietoare, făcând din ei niște iremediabili pesimiști. Desgustul de viață crește, plictiseala anemiază spiritul, producând o stare de slăbiciune din care individul iese prin nebunie ori sinucidere.

Viața e un proces de creație, iar creația o stare sufletească, căci orice progres realizat în material, a existat mai întâi ca o posibilitate a sufletului. În acest sens orice realitate fizică ce se reintregrează progresului, a existat ca și o creație a spiritului. Cel mai mare edificiu, cea mai complicată mașină, înainte de a fi construită, a încercat prima formă în gândul omului. Dar trecerea creației de pe planul sufletesc pe cel material presupune luptă, lupta efort, efortul deplină încredere în puterile proprii.

Dar cum să traducă sufletul creația sa în cea mai desăvârșită formă materială, când voința nu poate sfida timiditatea? Când orice rezistență de a exterioriza o valoare cerebrală, e demontată de o stranie emoție de nepotință? Când echilibrul forțelor se înăruie sub acțiunea celei mai negre închipuire de teamă și descurajare? Când tristețea se statornicește și spiritul nu mai are nici o funcție, dincolo de jalnica lui activitate de a interpreta realitățile, în senzul ideilor fixe? Când tot ce n'a avut descătușare în gest și în faptă, tulbură intimitatea organismului și individul îngrozit de propria sa jale, subsumează toate gândurile unei groasnice idei de suferință. Când în sfârșit individul se izolează într-o lume creiată de starea sa bolnavicioasă, sortit să trăiască procesul propriilor sale halucinații.

Sănătatea e o stare de echilibru între forțele sufletului și ale fizicului. Iar organizarea lor în desfășurare viața însăși. Emotivitatea sdruncină acest echilibru, iar iritațiunile, supărările, necazurile provoacă stări patologice ca cele descrise mai sus.

Ceeace e mai dureros, e că sunt nenumărate valori intelectuale, indivizi cu extraordinare însușiri, menți să vegeteze o viață întreagă, într'un mediu necorespunzător înaltei lor capacități, sau într-o funcție unde nu-și pot da măsura talentului lor. Da, indivizi dat cu un admirabil simț de organizare, cu expertiza ochiului și candoarea sufletului și rațiunea fertilă în cele mai ingenioase soluții, în marea luptă a vieții sunt concurați, de canalii fără cuget, fără suflet. dar în armată cu cea mai sfruntată îndrăzneală.

Educatorul, are aici de îndeplinit o covârșitoare acțiune morală

Va trebui să lucreze la restabilirea echilibrului nervos, printr-o continuă sugestie de încurajare. Numai o puternică și sănătoasă înrăurire morală poate governa emotivitatea spre calmul stărilor normale. Educatorul se va înrola cu tact și stăruință, la munca grea de a distruge vegetația veninoasă de idei fixe, ce subminează fizicul prin continua stare de griji și necazuri. E una din achizițiile însemnate ale medicinei, descoperirea substanțelor primejdioase și otrăvitoare, ce le secretează glandele sudoripare în diferitele stări patologice, ce le provoacă emoțiile intense. Morțile subite, sunt de multe ori efectul teribilei otrăvi, pe care o fabrică organismul în momentele groasnice de nimicitoare furie, de mușcătoare durere, de violente remușcări.

Prin regularizarea undelor emotive se obține normalizarea vieții, spirituale. Deci curățirea creierului de otrăvurile supărătorilor și idelor absurde e prima și cea mai de căpetenie acțiune a educatorului. El trebuie să opereze o adevărată transfuzie psihică, din provizia lui imaterială de fluid moral, în sufletul suferindului viciat de atmosfera înăbușitoare a concepțiilor lui delirante. Intregul tratament se rezumă în a-i da maximum de siguranță, încrederea desăvârșită în propriile lui forțe.

Gh. Tudor inv.

Planul lecției

ținută la „Citire” cu elevii clasei II a școlii de aplicație în ziua de 28 Martie 1933, ora 10—10 $\frac{1}{2}$.

Lecție indirectă la cl. I. Au copiat din abecedar.

Lecție recapitulativă (De ascultat) Hoazele de păsărele.

a) S'a citit lecția de către toți elevii clasei. Greșelile de citire au fost conduși ca însuși elevii să și le corecteze.

b) Reproducerea liberă a lecției citite.

c) Reproducerea prin următoarele chestionări:

Ce sunt momăile? Unde se pun? Pentru ce? Ce a pățit împăratul care a ordonat omorirea păsărilor din țara sa? Ce poruncă a dat după aceasta? Ce faptă a făcut împăratul ordonând omorirea păsărilor? Care l-a fost răsplata? Ce trebuie să știți voi despre păsări?

Lecția progresivă: „Căinele și stăpânul său”.

Pregătirea: Convorbire despre animalele de casă, folosul și raportul lor cu omul.

Anunțarea: Azi vom cunoaște o întâmplare din care veți vedea că de mult lubește căinele pe stăpânul său.

Predarea :

- a) Se povestește de către prelegător întâmplarea.
- b) Citirea model.
- c) Citire pe alineată de către elevi și explicarea cuvintelor neînțelese.
- d) Analiza logică și psihologică a întâmplării.
- e) Scoaterea următoarelor idei principale:
 - I. Un țaran își aruncă câinele în apă ca să-l înec
 - II. Voinde să-și înecă câinele, căzu el în apă și fu salvat de câine.
- f) Reproducerea piesei de citire pe baza ideilor principale scrise pe tablă.

Asocierea: Se evidențiază jertfa adusă de câine, care cu pericolul vieții sale își salvează de la moarte pe stăpânul său care voia să-l înec pe el, arătându-se, că această faptă a pornit din iubirea câinelui față de stăpânul său.

Generalizarea: Să știți copii: Câinele din fire își iubește foarte mult pe stăpânul său.

Aplicarea: a) Cu ce-i datorăm prin urmare câinelui.

b) Exerciții de citire logică și estetică.

c) Desemnarea scenei descrise în bucată de citire.

Preocupări metodologice și educative în cursul lecțiunei:

Educația intelectuală. S'a întrebuițat metoda analitic-sintetic, citind bucata în întregime la început, apoi pe alineate și după înțelegerea deplină și în întregime. Forma a fost cea narativă alternată cu cea interogativă, conducând copiii să tragă concluziile ce se desprind din antecedente. Astfel au ajuns copiii să cunoască nota caracteristică a câinelui (iubirea pentru stăpânul său).

Corelație s'a făcut cu intuiția, făcând apel la cunoștințele anterioare ale copiilor despre câine.

Educația sentimentelor: S'a înfierat fapta rea a stăpânului de a-și omorî câinele cu cea mai îngrozitoare moarte (înecare). Copiii înșiși, în urma celor povestite și a felului cum au fost povestite, au tras mai multe învățături morale: cine sapă groapă altuia, cade el înrânsa. Ce ție nu-ți place altuia nu face, etc.

Educația voinței: Indirect, prin cunoașterea acestei frumoase caracteristici a câinelui iubirea, până la jertfirea de sine, a stăpânului, s'a influențat asupra voinței determinându-i a-l trata în mod uman, în diferite împrejurări.

Educația fizică: Ținută corectă estetică și igienică la citire.

D I V E R S E.

O hotărâre,

De mult așteptată de învățătorii, elevi ai regretatului profesor Dr. Petru Pipoș, în ori care colț al țării ar funcționa a luat „Comitetul Societății Dr. Pipoș pentru studiul copilului român” de comun acord cu conducătorii „Asociației învățătorilor din județul Arad” de a ridica regretatului lor profesor Dr. Petru Pipoș un bust în vre-un loc potrivit al orașului, precum și o cruce la mormântul, care se află de tot părăsit în cimitirul „Eternitatea” din Arad.

Hotărârea de mai sus se va realiza în toamna anului current, Octomvrie — când se împlinesc 20 de ani, dela trecerea la cele eterne a eruditului nostru profesor.

În scopul acesta Societatea Dr. Petru Pipoș încă dela înființarea ei a început să adune fonduri încât azi dispune de o sumă de circa 40 000 Lei, care însă e prea modestă pentru a eterniza pe Dr. P. Pipoș așa după cum se cuvine.

Drept aceea amintitele societăți apelează la spiritul de jertfă al învățătorilor, foști elevi ai profesorului Dr. Petru Pipoș, atât la cel din județul nostru, cât și la cei din județul Bihor și din Banat să contribuie cu cât de modeste sumulițe la întregirea sumei necesare pentru ridicarea celor două monumente menite a vesti generațiilor viitoare pe profesorul Dr. Petru Pipoș.

Banții să se trimită pe adresa: Banca învățătorilor din jud. Arad. Casa învățătorilor Bdul Carol I. Nr. 66 Arad.

Examenul de înaintare al învățătorilor la gr. II.

Conform deciziei On. Min. Nr. 50 528/933, examenul de înaintare al învățătorilor și conducătoarelor din județele dependente de serviciul local de învățământ din Timișoara se va începe în ziua de 21 Aprilie 1933 ora 8 dimineața la școala normală de băieți din Timișoara, în fața comisiei compusă din Dnii:

1. Teodor Mariș, prof. de pedagogie la șc. normală din Arad, ca președinte
2. Silviu Bejan pentru română și
3. Ștefan Damian pentru Pedagogie

Examenul constă din două probe.

- a). O probă scrisă al cărui subiect se fixează de Minister și
- b). O probă orală.

Proba scrisă se dă în dimineața zilei de 21 Aprilie ora 8.

Proba orală se va face chemându-se candidații în serii

La examen se pot prezenta toți candidații, cari au inspecția specială.

Inreg. No. 101 7 IV. 1933.

Balanța de verificare

a Băncii Învățătorilor din județul Arad până la data de 31 Martie 1933. (Înființată la 12 Ianuarie 1933. Numărul societărilor 160 cu 358 părți sociale în valoare de 179.000 Lei)

Casa	1	222 341	216.777	5.564	
Taxa de înscrieri	13		6 680		6.680
Asociați	5	179.000	83.290	95.710	
Capital social	9		179.000		179.000
Depuneri fructificare . . .	35	12.000	82.000		70.000
Depuneri-Federale	17	30.350	10.350	20.000	
Dobânzi și beneficii . . .	23		6.965		6.965
Imprimare	27		736		736
Împrumuturi	31	163.300	32.320	130.980	
Cheltuieli generale	19	10.127		10.127	
Capital-Federala	37	1.000		1.000	
		618.118	618.118	263.381	263.381

Arad, 31 la Martie 1833.

Dimitrie Boariu,
președinte.I. Mladin,
casier.**Cărți și reviste.**

Din Psihologia învățării de N. Margineanu.

Natura învățării. Individul în orice moment al dezvoltării sale este un produs al doi factori, al organismului său și al mediului. Acțiunea acestor doi factori, organism (ereditate) și mediu este reciprocă.

Factorii nativi dela baza vieții organismului nu pot să se manifeste în afară de prezența concordanță a mediului și invers: acțiunea cea mai prielnică a mediului se vede cu totul neputincioasă în lipsa existenței prealabile a dispozițiilor native.

Cu cât o dispozițiune nativă e mai puternică și are mai mare putere de manifestare și mai mare rezistență, cu cât manifestarea ei este în funcție mai mult de energia nativă, inerentă organismului și mai puțin de mediu. Invers, cu cât o dispozițiune e mai slabă, cu atât actualizarea ei se face mai mult cu modificările impuse de presiunea mediului.

În primul caz de actualizare a dispozițiilor, în funcție de capacitatea lor nativă, avem de a face cu un proces de *maturizare*, acesta e comportamentul instinctiv.

În al doilea caz de actualizare a dispozițiilor native, mai mult în funcție de mediu, avem de a face cu un proces de *învățare*, acesta e cazul comportamentului rațional și inteligent.

Operația învățării constă în acordarea reacțiunilor potențiale, cu care se adaptează organismul la situațiunile potrivite.

Natura învățării este procesul de selecțiune a mișcărilor utile de cele inutile și de structuralizare a mișcărilor utile în unități de comportare tot mai eficace. Aceasta se întâmplă pe baza legii de repetițiune sau legea exercițiului, (Watson) sau după Thorndike *legea efectului*: mișcărilor ce duc la scop sunt însoțite de sentimente de plăcere, acelea cari nu duc la scop sunt însoțite de sentimente de neplăcere. Primele, cu tonalitate afectivă plăcută, sunt reținute; celelalte cu tonalitate afectivă neplăcută, sunt eliminate. *Aceste două legi: a repetițiunii și a efectului sunt cele două legi explicative ale procesului de învățare.*

După psihologia configurației, Hoehner și Hoffka, procesul învățării ar consta în organizarea și reorganizarea câmpului perceptiv într-o configurație sau alta; ceea ce cu alte cuvinte înseamnă, că pus fiind individul în fața unei situații noi (câmp perceptiv), ci cu conținutul conștiinței lor din acel timp vor da o nouă formă (configurație) situației în fața căreia se află, dezvoltând cu ea conținutul sufletului său.

Problema transfertului. În general se poate vorbi de existența unei acțiuni de transfert. Ea este însă mult mai inferioară decât se credea în lumea pedagogilor și opinia publică și e mai ridicată între funcțiunile intelectuale superioare. În urma acestui enunț vechea părere, că obiectele de învățământ au foarte mare acțiune educativă asupra dezvoltării intelectuale; precum și aceea, că cea mai mare valoare educativă o au studiile clasice și șt. matematice, se clatină.

Thorndike prin cercetările sale arată, că valoarea educativă a obiectelor de învățământ nu e așa mare cum s'a crezut; dezvoltarea inteligenței fiind determinată mai mult de capacitatea nativă, decât de practica învățării diferitelor materii și că științele au mai mare influență decât limbile.

Valoarea studiilor intelectuale constă în dobândirea largă de cunoștințe, interese și aptitudini. Părerea, că ele ar provoca o puternică și largă perfecționare a întregului spirit e neîndreptătită.

Dacă dealungul anilor de școală se obsearvă o reală și mare dezvoltare a puterilor intelectuale ale elevilor, această dezvoltare nu trebuie atribuită în primul rând antrenamentului cu învățarea diferitelor materii școlare, ci mai întâiu procesului de maturizare a forțelor intelectuale date prin înzestrarea nativă.

Învățarea diferitelor materii de școală e mai mult cauza ocazională — deprindere și punere în mișcare a potențialităților native — și nici pe departe cauza cu adevărat eficientă a acestei dezvoltări.

T. M.

INFORMAȚIUNI.

Ministerul a dispus, ca la Cercurile Culturale convorbirile pedagogice să se țină dăla 8-10 dimineața pentru asistență, apoi învățătorii și elevii să asiste la slujba religioasă.

Rectificarea coeficientului la gradație. În bugetul Miniat Instr. s'a înscris după grele lupte, suma de 65 milioane lei pentru rectificarea coeficientului la gradație a corpului didactic de toate gradele.

☐ **Au fost salvate 1000 posturi de învățători.** Se dă ca sigură știrea, că în urma comprimării bugetului instrucției publice urmau să se desființeze 1600 posturi vacante în învățământul primar. În cele din urmă datorită intervenției vrednicului nostru președinte Dl. D. N. Toni, 1000 de posturi au fost salvate, întrucât s'a înscris în buget suma necesară plății acestor posturi, cari vor putea fi deci ocupate cu titulari.

☐ **Examenalele particulare de curs primar vor începe la 15 Mai pentru copii debili și la 1 Iunie pentru ceilalți elevi.**

☐ **Înființarea clasei a VIII-a la școlăle normale.** Proiectul de lege, aflat în prezent, înainte de vacanța parlamentară, în discuția Parlamentului, pentru modificarea unor articole din legea învățământului primar, prevede înființarea clasei a VIII-a la școlăle normale, chiar odată cu începerea viitorului an școlar.

Datorită acestui fapt, anul acesta nu se va mai ține examenalele de capacitate pentru absolvenții școlălelor normale.

La ministerul instrucțiunii se studiază în prezent dacă trebuie sau nu să se țină examenalele de capacitate pentru normaliștii respinși la aceste examene în sesiunile anterioare (întrucât aceștia au dreptul legal de a se prezenta de trei ori) și pentru licențiații universitari cărora li s'a admis să facă o practică pedagogică de 6 luni spre a putea intra în învățământul primar.

COMUNICĂRI OFICIALE.

Min. Instr. Nr. 41938/933. În timpul verii se vor ține cursuri pentru îndrumarea practicei pedagogice în legătură cu noile curente și reinprospătarea cunoștințelor agricole ale învățătorilor în următoarele localități.

1. Turda, șc. de agricultură	1—20 Iunie
2. Geoagiu, jud. Hunedoara	1—21 "
3. Magurele jud. Ilfov.	1—15 "
4. Odobești jud. Putna, Viticultură	1—20 August
5. Valea Călugărească-Prahova	1—20 "
6. Suceava șc. de Agricultură	1—25 Iulie
7. Chișinău, șc. de Viticultură	1—20 August
8. Miniș—Arad șc.	1—20 "

Inscrierile se fac prin revizorat până la 20 Mai a. c.

Învățătorii vor plăti câte 45 Lei pe zi pentru adăpost și întreținere completă. Fiecare învățător își va aduce cerceaf de pat, pernă și pătură pentru învelit.

Nr. subrevizoratului 1028/933.

Min. Instr. Nr. 41525/933. Tuturor cărților didactice de curs primar, cari au fost aprobate, s'a hotărât să li se prelungească această aprobare pe încă un an (1933—1934).

Autorii, cari doresc aprobări noi vor înainta manuscrisele până la 1 Mai a. c. cari vor fi cercetate până la 1 Iunie, pentru a li se da aviz, valabilitatea aprobată și în acest caz este tot pentru un an (1933—1934).

Nr. subrevizoratului 1029—933.